

*Kaire Tali ja Erika
Pedak. Aasta
tekstiilikunstnikud
käesoleval ja
eelmisel aastal.*

51.

koiliblikas

juuli 2017

Tekstiilpreemiade laureaadid 2016. Vasakult Johanna Ulfsak, Milvi Thalheim, Kaire Tali, Kärt Ojavee, Anna Kaarma, Eve Kask.

Aasta Tekstiilikunstnik 2016 on Kaire Tali

Kaire Tali pälvis tunnustuse isikunäituse „Retriit“ põhjal, mis sündis kaheaastase loomingulise puhkuse kokkuvõttena. Autor ütleb näituse kaastekstis: „Kui kaks aastat tagasi Katariina Gildi tekstiilistudio oravarattast välja astusin, sain tunda kui väga ma muutust vajasin. Sõna retrieit on minu jaoks omandanud hulgaliselt tähendusi. Tagasi tõmbumine intensiivsest suhtlemisest ja igapäevasest efektiivsetest toimetamistest lülitas mu välja argimürast ja andis hinges ruumi millelegi suuremale. Rahu-lik aeg iseendaga on mind tasakaalustanud.“

Näitus „Retriit“ oli eksponeeritud Vana-Võromaa Kultuurikojas, Arhitektuuri- ja Disainigaleriis ning Riia Eesti Majas. Lisaks loomingule on Kaire Tali pühendunud näituste korraldajale.

Kaire Tali on lõpetanud Eesti Riikliku Kunstiinstituudi (EKA) 1983. a tekstiili erialal, töötanud disainerina vabrikus „Tekstiil“ ja tiraažikunstnikuna moefirmas „Hame“ ning kavandanud tooteid ARS-i tekstiilieteljele; on olnud ajakirjade Käsitööalbum ja Sirje koostaja ning toimetaja. Alates 1995. a vabakutseline kunstnik ja

tarbekunstnike ühenduse Katariina Gild asutaja ning aktiivne liige. Kaire Tali esineb näitustel aastast 1979, on Eesti Tekstiilikunstnike Liidu juhatuse esinaine ning Eesti Kunstnike Liidu liige ja Eesti Disainerite Liidu asutajaliige. Ta kuulub erinevate põlvkondade kunstnike ühendavasse vaibakunstnike rühmitusse „Vaba tahe“.

Äramärkimist leidis **Lillian Meister**, kelle Arhitektuuri- ja Disainigaleriis toimunud isikunäitus „Jaam“ pälvis tähelepanu tervikliku lahenduse poolest. Samuti tõstis žürii esile **Aune Taamali** mitmekülgset loomingut ja esinemist erinevatel näitustel.

Aasta Noor Tekstiilikunstnik 2016 preemia pälvisid Kärt Ojavee ja Johanna Ulfsak

HOP galeriis toimunud näitus LIVE STREAMS on esimene osa seeriast, milles **Kärt Ojavee ja Johanna Ulfsak** käsitlevad looduses ilmnevaid protsesse. Näitusel eksponeeritud ligi kümne meetri pikkune käsitsi valmistatud kangas on kootud telgedel, lõng aga toonitud Jaapanist pärit kastmistehnikaga. Kangas esitles vaatajale looduse mastaapsust väikses ruumis, muutused teoses kajastasid ilmastikutingimusi reaajas vastavalt Tallinna lähel tõusva ja vaibuva tuule tugevusele ning laine kõrgusele. Kärt Ojavee ja Johanna Ulfsak on koostööna tekstiile arendanud alates 2013 aastast, eksperimenteerides kaa-

saaegsete tehnoloogiate ja traditsionaalsete tehnikatega, Live Streams oli autorite esimene ühisnäitus.

Äramärkimist leidis **Hertta Võido** disainilooming. Hertta Võido on 2014. aastal lõpetanud Tartu Kõrgema Kunstikooli tekstiiliosakonna ning elab ja töötab Norras ja Tallinnas, olles kudumisettevõtte Graveniid disainer. 2016. aastal asutas ta omanimelise rõivabrändi HERTTA ning osales oma kollektsioonidega Londoni ja Oxfordi moenädalal.

Elutöö preemia pälvis Milvi Thalheim

Milvi Thalheim lõpetas Eesti Riikliku Kunstiinstituudi (EKA) tekstiili eriala 1977. aastal. Seejärel on ta töötanud Tartu Kunstikombinaadi ARS tekstiiliateljee kunstilise juhina ning ettevõtete „Kodu“ ja EKAR TRÜKK kunstikunana. Alates 2006. aastast on Milvi Thalheim olnud tegev vabakutselise kunstnikuna, osaledes oma autoriloominguga paljudel ühisnäitustel.

Milvi Thalheim on korraldanud mitmeid isikunäitusi, neist viimane autori 70. juubelile pühendatud näitus „Tekstiilifantaasiad“ toimus 2016. aasta suvel Viinist. Milvi Thalheim on eelkõige tuntud autorikangaste loojana, kelle söövitustrükis kangad töid uue suuna Eesti kangadisaini.

Milvi Thalheim on Eesti Tekstiilikunstnike Liidu, Eesti Kunstnike liidu ja ON-grupi liige, ning on olnud valitud Aasta Tekstiilikunstnikuks 2006.

Elutöö preemia pälvis
Milvi Thalheim

Aasta Tekstiilitegu 2016

on Eesti Rahva Muuseumi konverentsi- ja kinosali lavafoon „Käbid ja kännud“, mille kavandi autorid on **Eve Kask ja Anna Kaarma**.

Eesti Rahva Muuseumi uue hoone kunstikonkursi võidutööna valminud lavatekstiilil on visualiseeritud kümme Eestis enamlevinud puunimelist perekonnanime, teose vormistamine tekstina viitab eesti keele olulisusele eestlase identiteedis. Žakaartehnikas kangas on kootud Leedus vabrikus Audejas, töötajad valmistas tekstiilikunstnik Monika Žaltauskaitė-Grašienė.

ETeKL-i preemiate väljaandmist ja näitust toetavad: galerii Kunstiaken, kirjastus Varrak, Softrend.

Aet Ollisaar

Aasta tekstiilikunstniku ja Aasta noore tekstiilikunstniku preemia ning tunnustus Aasta tekstiilitegu on erialane tunnustus, mis antakse välja Eesti Tekstiilikunstnike Liidu (ETeKL) eestvõttel kord aastas. Preemiate väljaandmist korraldab ETeKL-i juhatus. Aasta tekstiilikunstniku preemiale kandideerimiseks valib ETeKL-i juhatus liidu liikmete seast välja kuni seitse nominenti. Aasta noore tekstiilikunstniku preemiale saavad kandideerida kuni 35-aastased tekstiilikunstnikud või –disainerid ning kandideerimiseks ei pea olema ETeKL-i liige.

Aasta tekstiilitegu on tunnustus, mis antakse eelmisel kalendriaastal tekstiilikunsti või –disaini valdkonnas olulist ühiskondlik-kultuurilist mõju omanud teo või tegevuse eest, tunnustus hõlmab ka haridusalast, publitseerivat ja muud eriala arengut toetavat tegevust. Tunnustusele Aasta tekstiilitegu võivad esitada kandidaate kõik ETeKL-i liikmed, tunnustuse saaja ei pea olema ETeKL-i liige.

Eesti Tekstiilikunstnike Liit on Aasta Tekstiilikunstniku preemiat välja andnud alates 1996. aastast.

Aasta tekstiilikunstniku uue statuudi järgi toimunud nomineerimine ning laureaatide valik näitas muudatuse asjakohasust ning eelmise aasta tekstiilikunsti mitmekesisust. Eriti tugevaks pidas žürii noorte kategooriat. Aasta tegu tunnustuse pälvisid seekord „mittetekstiilikad“ Eve Kask ja Anna Kaarma ERM-i konverentsisaali tekstiili eest. Võitjatest kirjutas ajakirja „Diivan“ aprillinumbris ka kunstiteadlane Karin Paulus.

Järgmisel aastal ootab juhatus ettepanekuid nominentideks juba jaanuaris. Laureaatide näitus aga saab toimuma pikalt: veebruaris-märtsis Tallinna lennujaama II korruse galerii 16 meetri pikkusel eresinisel seinal. Lennukat loomeaastat kõigile!

Kaire Tali

Mall Tomberg on Eesti tarbekunsti klassik, legend, õpetaja, kolleeg ja eeskuju mitme põlvkonna jaoks. Tema 40 aasta pikkune pedagoogitöö ERKI kunstilise tekstiili ja kostüümi kateedris on mõjutanud otse või kaudselt paljusid tekstiilikunstnikke. Tombergi looming on suurejooneline, täpne, väärikas, omanäoline. Inimesena on Mall mõjutanud igaüht isemoodi – paljudele range ja nõudlik kolleeg ning õpetaja, mõnele toetav ja kaitsev juhendaja, vähestele aga oma ja lähedane.

Mall Tombergi 90. sünnipäevale pühendatud teemaõhtul tutvustas **Helen Adamson** (ETDM) tema loomingut, kuulata sai kunagiste õpilaste meenutusi ning sõnavõtte Eesti vaibakunsti teemadel.

Esinejad ja ettekanded

Helen Adamson „Mall Tombergi looming läbi nelja aastakümne”

Lylian Meister „ERKI-st üliõpilase ja professori pilguga. Vestlus armastatud õppejõu Mall Tombergiga tekstiilihariduse 100. aastapäeva raamistikus”

Kaire Tali „Juhused, korrapära ja triibulised sokid”

Ehalill Halliste „Nõudlik õpetaja – hooliv inimene”

Sigrid Huik „Hästihoitud saladus – Ajaloomuuseumi vaibakogu”

Kadi Pajupuu „Eesti vaibakunsti neli nurka”

Korraldasid: Eesti Tekstiilikunstnike Liit ja Eesti Tarbekunsti- ja Disainimuuseum

Vaba Tahe 20 Arhitektuuri- ja Disainigaleriis

Täna kõiki osalejaid! Eriti neid, kes end nädalavahetustel kohal olles publikule „elusa kunstnikuna” näitavad. 15 vaibakunstniku tööd mahtusid täpselt ning sobitusid - täiendasid vastastikku. Küllastajate sõnul oli tegemist kauni ja tiheda väljapanekuga, ilmeka ruum toetas värvikaid töid. Näidissõhivad laenanud Sof-trend jagas näituse fotosid ning infot oma facebook'is.

Pärast 20-aastast tegevust - ligi 50 näitust! - on aeg muutusteks. Edaspidi on plaanis koostada näituseid teistel põhimõtetel. Paljude osalejatega mahukate väljapanekute aeg on ümber, plaanis on meie vaibakunstis toimuvat tutvustada ning väärtustada 2-3 kunstniku gruppidega või väiksemate temaatiliste näitustega.

Esiplaanil Erika Tammperre töö

Kuigi selle näituse korraldustöö ja rahastamine oli pingeline, jäi toimumust uhke ja hea tunne. Eesti vaibakunst vajab eeskujusid ning eestvedajaid: aitäh Peeter, Maasike,

Merike, Erika, Reet, Mariann, Tiina ja teised... kes meie vaibakunsti elus hoiavad!

Kaire Tali

Imatra kultuurikeskuses Virta toimus 4. - 31.05 2017 Aet Ollisaare, Heli Tuksami ja Tuuli Puhveli näitus «KUSAGIL MUJAL» /20 aastat hiljem/. Näituse kuraator ja kujundaja on Madis Liplap, graafiline kujundus Kadri Toom. (Näitusetutvustus ilmus eelmises Koiliblikas)

57. Veneetsia Biennaal

Viva Arte

Vapustav esmamulje: tekstiili ekspluateeritakse-eksponeeritakse kõikvõimalikes esinemisvormides!

Esimese biennaalipäeva pärastlõunal kohtasin Eha Komissarovit kes ründas võidurõõmsalt: „kas pole vägev, tekstiili on nii uhkelt ja massiliselt kunstina eksponeeritud? Kas nägid neid valgeid sensuaalsete tikanditega kleite – mis te (loe: eesti tekstiilikunstnikud) ootate, hakake tegema!” Järgmisel päeval võttis Sirje Helme oma emotsioonid kokku sõnadega: „kuraatoritel on lihtsalt ideede puudus – kõik on juba ammu ära tehtud, näidatud ning nähtud, nüüd tuuakse siis käsitöö välja. On ikka tase küll, suurte pistetega nõelutud tolmuks pärsia vaibad ripuvad kunstina.” Kahes vastuolulises suhtumises lahustusid ka minu emotsioonid. Ühelt poolt äratundmisrõõm, kui palju mängulisust, värve, materjale ja dekoratiivsust võimaldab tekstiil. Teisalt aga kahtlus, et kunstikuraatorid tõepoolest ainult mängivad tekstiiliga, olgu seinal või ruumis kuitahes töömahukas või geniaalne teos.

Miks seekordse triennaale tekstiilirohkus üllatas ... ilmselt seetõttu, et meie biennaalidel-triennaalidel ja suurnäitustel näeb traditsioonilist tekstiili aina vähem.

Veneetsia biennaal pole juba aastaid ainult maailma kunstnike mõõduvõtt: kuraatorid ja komissarid säraavad avamistel, konverentsidel ning vestlusringides. Nemas ju otsustavad, kes, mis ja kas. Kunstnikud on kohal, oma töödega või isiklikult – nad on eksponeeritud.

Seitsme biennaali-päeva jooksul jõudsin olulised näitused ära vaadata. Neid on üle inimvõimete palju. Lisaks sellele hellitab Veneetsia kunstituristi igal aastal uhkete maailmanimedega, suuremad muuseumid võistlevad publikumenu pärast.

Põhinäitustel Arsenales ning Giardinis käisin mitmel korral lemmiktoide üle vaatamas. Jälgisin publikut, kuulasin kommentaare, mõtisklesin kuraatorite mängureeglite üle. Sel aastal olid Arsenale ekspositsiooni teemade hulgas ka märksõnad *traditions*, *colours* ja *common sense* – sobiks otse üle võtta ka tekstiilsündmuse raamiks. Lõpuks leppisin ka rahvariites aafriklaste eheda korvipunumise *performance*’iga, põhipaviljoni *from trash to art* uimaste

ent uskumatult populaarsete töötubadega ja igasugusel kujul suurejooneliselt ekspluateeritud tekstiiliga.

Lõpetuseks tsiteerin veel kord Eha Komissarovit: „See triennaal peaks olema üliõpilastele kohustuslik!” Kuldsed sõnad ...

Kaire Tali

***Põnevaid tekstiilinstallatsioone
Venetsia biennaalilt.***

Kaire Tali fotod

*Sigrid Huiki „Peegel“, Esiplaanil
Aet Ollisaare „Mitmekesi ja
üks.“*

Taaskasutusnäitus ANNA UUS ELU:

SALAPÄRASED LOOD Uue Kunsti Muuseumis 9. aprill – 26. mai 2017

Uue Kunsti Muuseum korraldas juba viiendat korda taaskasutusteemalist kunstinäitust, millest on osa võtnud kunstnikud Rootsist, Soomest, Venemaalt, Lätist ja Eestist. Seekordne näitus kandis alapealkirja SALAPÄRASED LOOD ning oli pühendatud taaskasutusmaterjali novaatorlikule kasutusele kunstiteostes ning uute materjalide kaasamises disainitoodetesse.

Näitusel olid eksponeeritud teosed, mille loomisel olid peategelased taaskasutatavad materjalid – lihtsalt vanad või siis esmapilgul tarbetud esemed või nende osad. Samuti oli eksponeeritud uusi disainesemeid nagu mööbel, aksessuaarid, riided, valgustid, jalanõud, õuemööbel, jms. – oli loojaid, kelle teosed olid osaliselt või täielikult saanud uue elu millestki vanast ja kasutatust või uue tootmisjäädikdest.

Näitusel osales 44 kunstnikku, nende hulgas tekstiilikunstnikud:

Aet Ollisaar, Annika Kiidron, Erika Pedak, Lylian Meister, Katariina Meister, Sigrid Huik ja Stúdio Emma Leppermann.

Sigrid Huik

**Taaskasutusnäituse raames toimus 13. mail
Lylian Meistri juhendamisel töötuba.**

Töötoa pildid FBst UKM lehelt.

Paetund

12. aprillil toimus Vabaduse galeriis pae-tund. Paetunni viisid läbi geoloog **Helle Perens**, hüdrogeoloog **Rein Perens** ja tekstiilikunstnik **Ehalill Halliste**. Paetund on inspireeritud Ehalill Halliste näitusest „Pae peal”. Näitus „Pae peal” oli lahti kuni 19. IV 2017. Ehalill Halliste (1948) on üks neid tekstiilikunstnikke, kes on jäänud truuks gobelään- ja põimevaibale. „Pae peal” väljapanek on tervikuna pühendatud paekivile, Ehalill Halliste loominguga praegust ajajärku võiks nimetada paeajaks. Ta on võtnud oma gobeläänide aluseks läbi aegade Põhja-Eesti meelis(ehitus)materjali (1992. aastal kinnitati paas Eesti rahvuskiviks) ning kandnud paekivistruktuuri gobeläänidesse. Näitust võib vaadata paekivi emotsionaalselt meeleoluka dokumentatsioonina („Tagamõisa paas”, „Lasnamäe ehituspaas”, „Kukruse roosa paas”, „Jõgeva punane paas”, „Kalana paas” jt). Vähemalt selle algusena, sest Eesti paekivi on üllatavalt mitmekesine, nii struktuurilt kui ka koloriidilt, praegune komplekt suudab hõlmata vaid mürdosa sellest. Kui Ehalill Halliste varasematest teostest kõnelemisel kasutati tundlikust meelelisust, emotsionaalsust väljendavaid epiteete, siis antud näituse

Reet Varblane, Ehalill Halliste, Rein Perens, Helle Perens

puhul tuleks pigem esitada küsimus, mis saab paest – kivist, kui see kanda üle tekstiili? Millised kvaliteedid tulevad selle ülekandmise juures esile ja milliseid emotsioone see tekitab? Mida see teeb meie, vaatajate, ettekujutusega? Vabaduse galerii näituse tööd on valminud peamiselt 2015. ja 2016. aastail, kõige uuem, „Lasnamäe ehituspaas” sai valmis vahetult enne näitust. Kuid väike

belään „Paelade” on tehtud juba 2000. aastal, mis osutab kunstniku (alateadvuslikule) huvile pae vastu juba enne, kui ta avastas Helle Perensi paekivikäsitlused. Vaibasari on pühendatud Eesti Vabariigi 100. aastapäevale, 2018. aasta lõpuks on sarjas kakskümmend vaipa.

.....

Kohtumispaik 2 Riias

Eesti vaibakunst ja kunstnikud olid veebruaris juba kolmandat korda kutsutud Riia Läti Seltsi valgesse saali. Näituse koostasid ning kujundasid Peeter Kuutma ja Kaire Tali. Töid oli 17-lt autorilt. Pidulikul avamisel peeti mitmes keeles kõnesid, muuhulgas võttis sõna ka Eesti Vabariigi Läti suursaadik Tõnis Nirk. Kohal oli ka Läti tekstiilikunstnikke, kes igatsevad juba aastaid suurejoonelist Eesti - Läti ühist tekstiilinäitust.

Järgmisel aastal ootab Riia Läti Selts veebruaris taas esinduslikku vaibanäitust. Eesti Vabariigi 100. aastapäeva Riias toimuvate pidustuste väärikaks taustaks on juhatus otsustanud Riiga läkitada Ehalill Halliste paevaipade seeria. **Täname Riia Läti Seltsi, Juris Zigurs'it ja Eesti Vabariigi Läti saatkonda jätkuva koostöö eest.**

Riste Laasberg, Kertu Sillaste, Piret Valk, Siiri Minka, Christel Allik, Mari Haavel

GRUPP RXII

Kollaaž. 21

aastat hiljem.

21.06 -11.07. 2017

HOP galerii

PRESSITEADE

Siiri Minka

Grupp RXII on kuus tekstiilikunstnikku: Christel Allik, Mari Haavel, Riste Laasberg, Siiri Minka, Kertu Sillaste ja Piret Valk – kes 1996. aastal (21 aastat tagasi) lõpetasid Eesti Kunstiakadeemias tekstiilikunsti erialal lennu tähisega RXII. Peale ülikooli lõpetamist korraldati RXII nime all kaks grupinäitust. Esimene 1996. aastal gobeläänikursuse töödest ning teine, „Tekstiillood – tavalised aarded“, oli kontseptuaalne projekt (1996–2001), mille raames eksponeeriti personaalse tähenduslikkusega tekstiiliesemeid oma isiklikest kogudest.

Grupi RXII loomingu tänane eripära on, et ühise lennu lõpetajad ei ole kõik jäänud tekstiilimeediumi juurde, vaid leidnud oma tee ka mitmetes teistes väljendusvahendites. Christel Allik maalib, Kertu Sillaste on raamatute illustraator, Piret Valk trüüb tekstiili ja juhendab, Mari Haavel on tekstiilidisainer, Siiri Minka ja Riste Laasberg tegelevad gobeläänpõimiga.

Näituse „RXII. Kollaaž. 21 aastat hiljem“ valguses tasub mõtiskleda nii ajavahe kui kunstihariduse saanud

inimeste elutee üle – loovisiku ametit ei määra vaid tema anne, töötahe ja armastus õpitud eriala vastu, vaid ka ühiskondlikud olud: tellijate ja töötingimuste olemasolu, konkureerivad pakkumised...võimalik, et ka lihtsalt huvide ajas muutumine ja isiklikud valikud.

Arvame, et kunstitundmine muudab elu rikkamaks ja loov meel teeb erinevate ametite pidamise võimalikumaks. RXII grupi kunstnikud on olnud tegevad nii ringijuhendaja, koduabilise, koristaja, laborandi, õppealajuhataja, müüja, psühhiaatriliste patsientide juhendaja, projektijuhi, meistri ja kunstnik-kujundajana... Erinevalt muudest eluvaldkondadest tuleb loomevõimalusse suhtuda väga teadlikult... aeg, ruum ja materiaalsed vahendid tuleb ise korraldada. See on pidev tasakaalu otsimine. Nagu kooliajal, nii ka nüüd, on selles suur roll pereliikmetel, kes loomeperioodi ajaks osa meie kohustusi enda kanda võtavad.

/Grupp RXII aastal 2017/

Näitust toetab Kultuurkapital.

Ülle Raadik. PUHASTATUD MAASTIKUD...

Tekstiilikunstnikuna olen läbi käinud ilmselt enamuse tehnoloogiatega – kudunud gobelääne, trükinud, maalinud siide, teinud 4-5 tükkist lapitekke, hõredast eeltöödeldud puuvillast kihilisi läbipaistvaid kangaid fotodega ja ilma... Enim rõõmu on valmistavad mulle mõtted ruumitekstiilidest interjööridesse, seda diplomitööst alates. Kunstiõpetajana hindan küll kõiki väljendusviise ja otsin neid iga päev täie põnevusega juurde.

Elu on ju värv ja meeleolu? Värv pole vaid sinine ja punane, on ka uduhall ja klaasiroheline. Armastan lakoonilisust ja selgeid lahendusi. Liigne kaob, detailid vihjavad meeleolule läbi tehnikate – trüki, graafika või soolade. Viimased aastad olen kiindunud jonnakatesse, väljakutsega kangastesse. Maalin nagu akvarelle ja siis sunnin nad ilma raamita korralikult käituma. Jääb värvijõud, emotsioon, meeleolu.

Nii tekkisidki PUHASTATUD MAASTIKUD

Jõhvi Kontserdimaja galerii
4.aprill – 2.mai, 14 tööd

Saaremaa Kunstistuudio
19. juuni- 9. juuli, lisaks Anne Tootma soovil ka trükiworkshop

Intensiivseid värve kõigile,
Ülle Raadik

Kaire Tali RETRIIT märtsis Keila Kultuurikeskuses ja aprillis Kuressaare Raegaleriis

Keila Kultuurikeskuse avar ja kõrge jalutussaal on hea näitusepaik mugava riputussüsteemiga. Sealsed väljapanekud on eelkõige Kultuurikeskuse külastajatele. Kes huvituks võimalusest seal näitust teha palun kirjutage **Maija-Liisa Kruusile** (ml.kruus@gmail.com).

7. Tallinna rakenduskunsti triennaal 21.04–23.07.2017

(Info kodulehelt)

Triennaal on rahvusvaheline kunstisündmus, mis ärgitab sel aastal mõtisklema aja üle. Elutempo tormakus, info üleküllus ja sellega seonduv pealiskaudsus väsitab. Kiiruse vastandiks olev aeglus seostub aga sageli mahajäämusega. Kuidas leida tasakaalu? Tarbekunstnikud ja disainerid reageerivad ühiskonnas aktuaalsetele teemadele oma väljendusvahenditega. Peanäitusel „Ajavahe. Time Difference” on esindatud ehte-, klaasi-, tekstiili- ja sepakunst ning keraamika. Ajataju subjektiivsust ning aja erinevaid käsitlusi uuritakse traditsioonilisemate väikevormide kõrval ka videomeediumi ja suuremate installatsioonide abil.

...

Kui Kreeka mütoloogias kujutati aega vana targa mehe, halli habemega Chronosena, siis tema tänapäevane personifikatsioon tundub olevat noorem, närvilisem ja alatasa kuhugi tormav tuulepea. Seejuures on ühtviisi negatiivse varjundi saanud nii kiirus (liigne pealiskaudsus) kui ka selle vastandiks olev aeglus (mahajäämus). Ajataju on siiski alati subjektiivne – aja kulgemise tempo ja tähenduse panevad paika meie endi valikud ja väärtussüsteem.

...

7. Tallinna rakenduskunsti triennaali peanäitusel uurivad tarbekunstnikud ja disainerid aja erinevaid käsitlusi esemelise maailma kaudu. Esindatud on keraamika, ehte-, klaasi-, tekstiili- ja sepakunst, traditsioonilisemate väikevormide kõrval ka videomeedium ja suuremad installatsioonid. Näitusel Eesti Tarbekunsti- ja Disainimuuseumis on väljas 49 tööd kunstnikelt 19 riigist. Rahvusvaheline žürii valis need välja 256 töö seast.

Töögrupp:

Merle Kasonen, Anu Almik, Katre Ratassepp, Keiu Krikmann, Linda al-Assi, Kertu Tuberg, Maarja Niinemägi, Ketli Tiitsar, Kristiina Nurk, Kateriin Rikken, Maret Sarapu, Kadi Pajupuu, Triin Jerlei
Näituse kujundus: Karli Luik (ab Kontekst)
Graafiline kujundus: Marje ja Martin Eelma (Tuumik Studio)
Näituse installatsioon: Valge Kuup

Giidina triennaalil

Tarbekunsti ja disainimuuseumis Laial tänaval on näitus Ajavahe. Rakenduskunsti triennaal. Rahvusvaheline. Teen seal ühiskondlikus korras giidituure. Aeg-Ajalt. Ükskord oli tuuril Meeli rannakülalt, kes ütles, et ta on peaaegu maaanimene. Arutasime, et Saarepuu-Plinki videos, kus traktor ajab põllu peal vaibatriibulisi vagusid tegelikult ju ei KÜNTA vaid adra asemel on traktori järel kartulivagudevedamise kronkrikraa. Aga miskipärast me räägime ikka, et traktor künnab. See on hästi pildiraamatulik video: mees ja naine istuvad kõrva ülakenal vanaaegsel traktoril, väga ühes meeles: Tööline ja Kolhoositar. Natuke kiiremini kõik nagu tummfilmis. No ja traktor liigub siia ja sinna liikumatu kaamera ees, traktor kaugeneb ja läheneb, pendel siia ja sinna... Traktori järel muutub pruunhall muld värvitriibuliseks vaibaks. Mulle all on värviline ilm. Ilm on ilus. Saarepuu ja Plink on minuarust tihti oma töödes agraarromantilise eestluse suhtes sarkastilised. Aga niimoodi mõnusalt siis seekord. Toredalt ja soojalt. Minu õppimise ajal oli juba vähemalt n-kümmend aastat tehtud selliseid gobeläänvaipu, kus maastikus vihisesid vaibatriibud, ja hiljem tehti neid ka. Nii et seda imelikku äraleierdatud visuaali "oi-lennukist-vaadates-on-maa-kui-lapitekk" on päris keeruline kuidagi värskest avada, aga Villu-Silja on väga usutavad oma tõsiduses.

Rääkisin muuseumiöö päeval külalistega Hollandist. Neile meeldis näitus väga "välja-arvatud videod". Aga nad ütlesid, et see traktoriga video oli väga armas. Nii et ka Hollandi triibulised tulbipõllud on selles videos portreeritud. Aga üks külastaja küsis murelikult: milliseid värve nad kasutavad? Sest põgusal vaatlusel polnud aru saada, et tegu on videomanipulatsiooniga. Tänapäeval on "roheline (mõtlemine) uus must", ega mingeid

odavaid mürgiseid trikke põllumaaga väga ei lubata. Ja siis meenub selle avalikuks saavate värvide teemal veel lapsepõlvemäng, kus kuhugi mulla alla pandi klaasikild ja selle alla midagi värvilist, seda siis näidati "suure saladuskatte all" "omadele". ETDM ostis selle traktor-künnab-vaiba töö ära ka. Väga vahva!

Näitusel Ajavahe on kaks tööd eraldi teise korruse kamb-
ris. Muud tööd on nagu omaette koos ja need kaks – **Yuka Oyama ja Nils Hint** – on omaette. Yuka videos toimub miskisugune rituaal. Veidi nagu starwars-meets-japan. Töö nimi on Kiiver-Jõgi. Pidulik, maskides kamp, nad saavad ülesande, vahetatakse kummardusi ja pan-nakse nokad kokku. Kõik on väga viisakas, ja esteetiline: mustvalge, puhtad rätikud nagu hotellis, sinised ämbrid. Siis hakkavad kimedad käsklused (mida küll viimati ei kuulnud, aga autori kodukal saab neid järelkuulata). ja sinise värviga mässamine. Aga organiseeritult, militaar-selt. Yves Klein oma sinisesse värvi kastetud paljaste naistega oleks seda teistmoodi teinud.

Ja kui ma nüüd mõtlen, kumma sinise poole, kas Yuka või Yves, kalduksin, siis hoopis gaasipliidi sinise leegi poole. Nils Hindi töös Survestatud aeg teevad neljast il-makaarest tulnud sepad vanast gaasiballoonist risti. See on kindlasti maailma keskpunkt, kus tuli hõõgub. Kõik rakendavad kontsentreeritud jõudu, on tõsiselt asja juu-res ja kallal, keegi käsutab, sepad rassivad. Silma alla on toodud töö ja selle tegemine. Sepad tõlgivad materja-li tahtmist ja tule tahtmist ja käituvad vastavalt. Selles argisuses pole kontsentreerituse poosi, vennad teevad, mis vaja. Kokkuvõttes sünnivad metallitükid, millel toas selgelt kitsas, pigem peaks nad olema kuskil lahinguväljal tanke tõrjumas. Raputan sõja maha, sest tahan rohkem mõelda sellele kellavalamise stseenile Tarkovski Andrei Rubljovis.

Krista Leesi Da Vindi kood pälvis alati küllastajate tähele-panu. Uurisime, mis võiks tähendada korduv võte: nel-jast osast koosnev mustrielement, mille üks osa on teist-moodi kui ülejäänud kolm. **Aet Ollisaare** töö oli samuti üks küllastajate lemmikuid. Äratundmised liigutavad.

Kadi Pajupuu (blogipostitused)

Detail Aet Ollisaare tööst Kodu

RUG Jaako Leeve & Kisälli workshop

Foto Triennaali kodulehelt. Paul Kuimet.

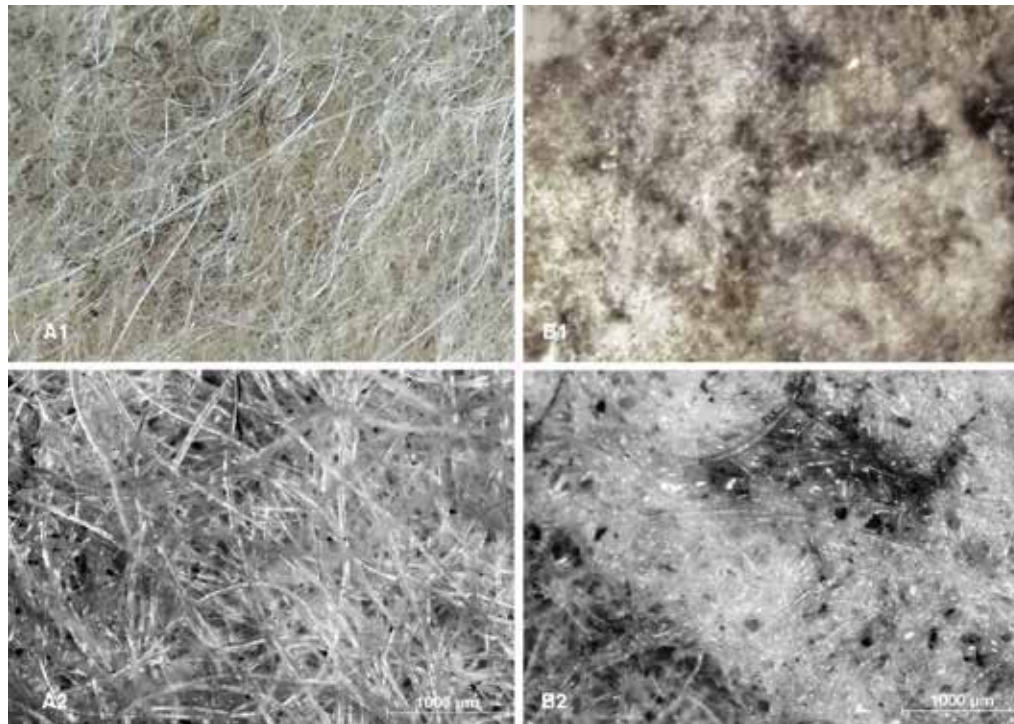
Kaader Yuka Oyama videost

Palju Õnne!

Teist aastat välja antava noore tarbekunstniku preemia otsustas žürii koosseisus **Liisu Arro, Merle Kasonen, Lillian Meister ja Kristjan Mändmaa** määrata tekstiilitudeng **KATRIN KABUNILE** magistritöö „Jääkvill. kasutamata ressursist interjööri lahenduseni“ eest. Tööd juhendasid Kärt Ojavee ja Aare Aruniit.

Katrin Kabuni disainiuurimus tegeleb seni suures osas raisku mineva väärtusliku materjali – kodumaise lambavilla – taaskasutusküsimustega. Jääk-lambavilla kombineerimisel biolaguneva polümeeriga saadakse erinevate omadustega ja laialdast kasutust võimaldavaid uudeid komposiitmaterjale.

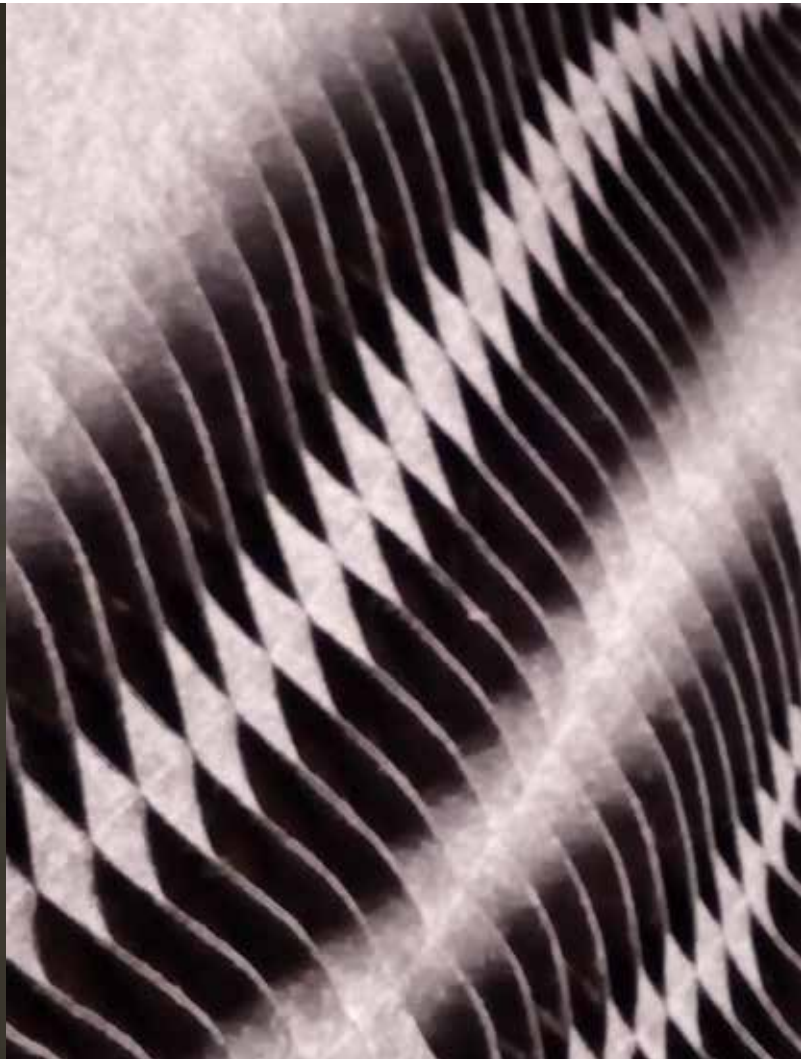
Žürii tõstis esile uurimistöö põhjalikkust ja teemavaliku olulisust. Samuti leidis kiidusõnu eksperimentide tulemuslikkuse – esitatud materjalinäidised pakuvad kindlasti rohkeid rakendusvõimalusi. Žürii loodab, et preemiasumma võimaldab noorel disaineril välja töötada ka põnevaid toote-prototüüpe. <http://katrinkabun.com/en/>

Jääkvilla komposiit biolaguneva polümeeriga. Katrin Kabuni magistritööst.

Katrin Kabuni töö Tarbekunsttriennaalil ja detail tööst.

MA lõpetaja **Krista Tulp** osales ERKI Moeshowl magistritöö kollektsiooniga *Piece of Cake* ning võitis sellega BENU apteegi preemia.

Krista kasutab oma kollektsioonis alternatiivset moodulite ühendamise meetodit. Innovatiivse ühenduse tõttu pole vaja kasutada õmblusmasinat. Kõik detailid on neopreenkangast ja disainitud spetsiaalselt töötlemiseks laserlõikusega. Iga toode koosneb erinevatest detailidest, mida saab mitmel viisil kokku ühendada. See annab rõvakandjale võimaluse ise oma rõivaese disainida.

Magistritöö juhendaja oli Tanel Veenre
Piltide autor Siiri Kumari
<http://www.femme.ee/mood/piece-cake>

Noore Tarbekunstniku stipendiumi 2017/18 õppeaasta parima BA-taseme lõpetajana sai tekstiilieriala tudeng **Kristiina Veinberg** <http://cargocollective.com/krisveinberg>

1500 euro suuruse stipendiumi paneb igal aastal välja Eesti Kunstiakadeemia Sihtasutus tunnustamaks EKA MA- ja BA-lõpetajaid, kelle looming annab alust arvata, et tegu on Eesti tarbekunsti uusi ja olulisi lähenemisnurki lisavate noorte autoritega. Autoritega, kelle jätkamine professionaalse kunstnikuna on Eesti kultuuri seisukohalt oluline ning tarbekunstierialade arengut rikastav.

Žürii koosseisus **Triin Jerlej, Merle Kasonen, Ott Kikkas ja Kristjan Mändmaa** valis Kristiina Veinbergi portfoolio välja EKA silmapaistvaimate BA-portfooliote hulgast. Esile tõsteti tudengi eksperimenteerivat ja otsivat vaimu ning väga viljakalt veedetud õpiaastaid. Kristiina on edukalt läbinud erialase õppekava ning osalenud lisaks paralleelselt arvukates interdistsiplinaarsetes koostööprojektides. Ta on tegelenud nii tekstiili, mööblidisaini, arhitektuuri, tootearenduse, innovatiivsete materjaliuuringute kui palju muuga. Erinevad projektid on seejuures läbi viidud kindlakäeliselt, saavutades veenvaid tulemusi.

2. JUUNIL ESINES EKA LÜHIKÕNEDE LIFTIS MA LÕPETAJA MARIE VINTER

Magistritöö „Restructuring silk. Alternative morphologies” juhendajad on Kärt Ojavee (PhD) ja Kairi Tammoja (MSc) Eesti Kunstiakadeemia lõpetajate paremik esitleb oma uurimustöid huvilistele lühilugudena ehk nn liftikõnena. Lõputööd liftis toimus EKA lõputööde näituse TASE raames.

“Selline formaat on alguse saanud USA suurtes loovbüroodes või firmades, kus tihedas konkurents on ainus võimalus bossile oma ideed tutvustada paariminitulise liftisõidu jooksul, järelikult tuleb teha seda võimalikult kompaktselt ja selgelt, et asja iva jõuaks pärale. Nüüd on liftikõne populaarne formaat start-up või nn idufirmade seas ja tahame katsetada seda ka EKAs,” selgitab EKA teadus- ja arendusosakonna ettevõtlusnõustaja Kelli Turmann ja lisab:

“Eesti Kunstiakadeemias valminud lõputööd on erineva väljundiga ja käsitlevad erinevaid sotsiaalmajanduslikke probleeme. Kuna koolis toimuvad kaitsmised on väga pikad, siis enamus töödest koorunud avastused, ideed ja ettepanekud ei jõua soovitud huvigruppideni. Selleks sai loodud Lõputööd liftis sündmuse formaat, kus lõpetajal on võimalik 7 minuti jooksul oma sõnum avalikkuse ette viia.”

ERKI moedemm tähistas 30. aastapäeva

Kevadise "juubelidemmi" korraldus-
toimkond (EKA moeosakond) ar-
vutas tegelikust algusaastast 1982
maha viis aastat – vahepeal ei viitsi-
tud korraldada – nii läkski tänavu aja-
lukku juubelinumber 30. Algusaasta-
te kirkliku osaleja ning entusiastina
on raske uskuda, et meie kunagistest
peo-eeskavadest on saanud kestev
traditsioon. ERKI moeshow on elu-
jõulisena täisikka jõudnud. Korraldus
on üha suurejoonelisem ja professio-
naalsem, publikuhuvi märkimisvää-
rne. Sel kevadel oli osalejaid lausa
neljast riigist. Rahvusvaheline žürii
hindas ilmselgelt ideede pöörasust
ning kaasaegset materjalikäsitlust
ning 20 kollektsiooni hulgast polnud
neil kindlasti kerge parimate tunnus-
tamiseks valikuid teha. Tase oli tõe-
poolest üllatav, vaatamäng nauditav.
Sel kevadel magistridiplomi saanud
tekstiilikunstnik Krista Tulp osales
magistritöö kollektsiooniga Piece of
Cake (juhendaja Tanel Veenre). Neo-
preenkangast laserlõigatud detaili-
dest ja ilma ühegi õmbluseta koosta-
tavat komplektid mõjusid ulmeliselt
ja pälvisid Benu apteegi eripreemia.
Juubeliaasta puhul oli saadetud

Kaire Tali looming moelaval

osalemiskutse ka kõigile, kes läbi
aegade moedemmist osa võtnud.
Nii uhkeldasidki allstars lõpudefileel
Eesti moekunstnike üksteise võidu
toretsevad teosed. Mõtlesin – kleiti
oskab igaüks teha ... nii otsustasingi
hoopis lõnga ja varraste kasuks ning
minu punane ja must kudum koos
kõigi lisadega lehvisid poodiumil pä-
ris veenvalt.

Moeshow toimumiskohaks oli sel
korral valitud kurvalt tühi krunt Tartu
mnt 1, suuri tribüünidega telkmaju
ühendas pikk catwalk. Hardi Volme-
ri teemakohase intervjuu lindistus
meenutas kohaletulnutele, kuidas
omal ajal moeetendused teoks said.
Topeltnostalgia!

Kaire Tali

*Märt Bormeister.
1982. aasta. ESIMENE
ERKI Moeshow on lõp-
penud. Aplodeerivad
Mari Aakre, Peeter
Kuutma ja Maasike
Maasik.*

*Märt Bormeister jun
fotosid 80ndate
ERKI moešõudest ja
järelpidudest näeb
Pinterestis.*

*Ammu enne Winny
Puhhi..*

SKIN NAHK ODA

Kolme kõrgkooli tekstiiliosakondade ühisprojekti SKIN/NAHK/ODA näitus avatakse 18. septembril kolmandat korda – Vilniuses on näitus avatud kuni 30. septembrini 2017.

Koostööprojekti SKIN/NAHK/ODA tutvustav näitus ühendab kolme Euroopa kõrgkooli: CIT Crawford College of Art and Design (Iirimaa), Tartu Kõrgem Kunstikool (Eesti) ja Vilniuse Kunstiakadeemia (Leedu). Nende kõrgkoolide tekstiilitudengid uurisid projekti raames sõna „nahk” erinevaid tähendusvälju ja olulisust elusorganismide toimimiseks, kuid ka selle tõlgendusi ja mõju teistele eluvaldkondadele. Pealkiri tõlgib projekti lähtekohaks ole-

va sõna kolme keelde: inglisekeelne „skin”, eestikeelne „nahk” ja leedukeelne „oda”. Nahk on kattev ja kaitsev, kuid samas haavatav. Nahk on ajas muutuv ja aja kulgu peegeldav, kuid ka uuenev ja taastuv. Nahk on piir sisemise ja välise vahel. Nahal on palju seoseid ka rõivastusega, mida on sageli defineeritud kui „meie teine nahk”. Sellest tulenevalt valmisid autorite kontseptsioone avavad teosed, mis tõlgivad naha mitmekihilise identiteedi visuaalsesse vormi.

Näitusel saab näha nii tehnikate ja materjalide katsetuste tulemusel valminud „laboratoorseid töid”, näituse teemat interpreteerivaid magistritöid, kui ka kontseptuaalseid objekte mille materjalides ei piirduta sugugi ainult tekstiiliga. Nahk kui elusorganism on suunanud autoreid katsetama kasvavate taimedega, naha faktuur inspireerinud otsima paralleele erinevates materjalides. Töodes käsitletakse naha haavatavust, selle vastandlikke omadusi haprust ja tugevust ning mõjutatavust väliste tegurite poolt. Nahka vaadeldakse teostes sümbolvääratusena – iluideaalide peegeldaja ja reaalsuse reetjana. Näituse kuraatorid on **Pamela Hardesty (Iirimaa)**, **Egle Ganda Bogdaniene (Leedu)** ja **Aet Ollisaar**, Tartu Kõrgema Kunstikooli üliõpilaste juhendamises osales **Eva Mustonen**.

4.-25.03.2017 oli näitus publikule avatud Corkis galeriis CIT Wandesford Quay Gallery ja 30.03-15.04.2017 TKK galeriis Noorus.

Juhendavad õppejõud Eestist, Leedust ja Iirimaa.

Sanna Kontunen

*Petri tassid tekstiilsete kasvajatega kuulused
Iirimaa ekspositsiooni*

SOUNDS LIKE HOME

TKK tekstiiliosakonna neljanda kursuse üliõpilased osalesid 9.-13. jaanuaril kangamessi Heimtextil raames korraldataval kunstikõrgkoolide väljapanekul Campus, mille ühistema „Mobile Home“ suunas Euroopa suurima ja olulisima sisustus-tekstiilide messi külastajaid mõtlema globaalsetele muutustele identiteedis, elukeskkonnas ja turvalisuses.

TKK sai võimaluse messil osalemiseks esimest korda ning projekt sündis koostöös Helsinki Metropolia Ülikooli tekstiiliosakonnaga. Projekti kavandamisel vahetati ideid ning toimus ühine projektiseminar, kus mõlemad koolid esitlesid messiboksi kontseptsioonilahendusi. TKK üliõpilaste projekt „Sounds Like Home“ käsitles tekstiilide ja koduste helide seoseid, tegeledes sõnade tõlgendamisega materjaliks. Teema valikut inspireeris see, et kaasajal on inimestel soov omada vähem asju ning rentimine ja laenamine on internetipõhise kultuu-

ri lahutamatu osa. Kuidas ja kas tekib tekstiilide abil kodune tunne ühe suure korterelamu vannitoas, kus üürnikud järjest vahetuvad?

TKK väljapaneku koostasid 9 neljanda kursuse üliõpilast: **Annika Kiidron, Kerli**

Kurikka, Kristiina Feldmann, Liisa Kanemägi, Maarja Linsi, Mariann Kalder, Mariisa Põld, Teele Tenso, Ilja Uhlinov, Projekti juhendas **Kairi Lentsius**, projekti juhtis **Aet Ollisaar**.

Design Dream Design

Tartu Kõrgema Kunstikooli mööbliosakonna ja tekstiiliosakonna disainitugedid töötasid koostöös Võrumaa Kutsehariduskeskuse kompetentsikeskusega TSENTER välja mooduliseinte süsteemi, millest on võimalik lihtsate vahenditega luua multifunktsionaalne töökeskkond kontorisse või atraktiivne esitlusvahend messile. Projekti käigus analüüsisid tudengid töökeskkonna vajadusi ning arendasid edasi Tsentris välja töötatud moodulsüsteemi, täiustades konstruktsioonilahendust ning pakkudes välja lahendusi materjalide ja tehnoloogiate kombineerimiseks moodulite disainis. Messil esitletav koostlus on visioon tulevikuettevõtte Design Dream Design töökeskkonnast, mis pakub võimalusi tööks, suhtluseks ja hingetõmbepausiks.

Projekti tutvustati 7.-11. veebruaril Stockholmis mööbli- ja valgusmessil, TKK osaleb Stockholmis mööbli- ja valgusmessil juba kaheksandat korda.

Osalejad: **Priit Aru, Kristina Haan, Kristo Kaseorg, Liisi Kriis, Merje Niinepuu, Sirli Niinpalu, Liis Savikov, Elde Siilbek, Kätlin Tali, Getter Tamme, Anita Trink, Marta Tuulberg, Elisabeth Yasse.**

Juhendajad: **Jaak Roosi, Aet Ollisaar, Marju Roos.**

TKK lõputööde kaitsmisest.

Täpselt kakskümmend aastat hiljem, kui osakonna esimesed lõpetajad diplomid kätte said, lõpetas tänavune kõigi aegade suurim lend 11 laheda lõpetajaga. Tere tulemast, vilistlased!

TKK tekstiiliosakonna lõputööd 2017

KRISTIINA FELDMANN: Eksperiment disainipraktikana protsessikeskses moedisainis. AER: CANVAS. Juhendajad Triinu Pungits, Kaisi Rosin

MARIANN KALDER: Negatiivist kangaks: kollektsioon C. Juhendaja: Kristina Paju

LIISA KANEMÄGI: Vormiuurimus silmuskootud rõivaesemetest. Juhendaja: Kairi Lentsius

ANNIKA KIIDRON: Klassikalise rätsepatöö suhestamine ebatraditsioonilise pinnadekooriga meestemantlite näitel. Juhendaja: Kairi Lentsius

KIRSIKA KOLGA: Ungari traditsioonilisest mantlist szür inspireeritud mantlite kollektsioon „Karjus”. Juhendajad: Triinu Pungits, Veinika Västriks

KERLI KURIKKA: Eneseabi komplekti loomine digitaalse üksilduse leevendamiseks. Juhendaja: Kristel Saan

MAARJA LINSI: Digitaalsed tehnoloogiad ja kestlikud materjalid jalanõude tootmises. Juhendajad: Silje Sikmann, Rasmus Eist

MARIISA PÕLD: Märkvormitud naha kombineerimine silmuskootud tekstiiliga “Mariis Design” brändi käekotiseeria näitel. Juhendajad: Anneli Arro, Mari-Liis Link-Avvakoumov

BELLIISI SEENEMAA: Väejoonistega keepide loomine. Juhendaja: Monika Hint

TEELE TENSO : Käsitelgedel kootud põrandavaipade seeria. Juhendaja: Veinika Västriks

ILJA UHLINOV: Tugevus algab juurest. Juhendaja: Aet Ollisaar

*Ilja Uhlinov oma gobelääniga
Tugevus algab juurtest.*

Annika Kiidron

Juubelid!

**2017 on eriti rikas aasta
kenade tähtpäevade poolest!**

Õnnitleme!**90**

9.07 Mall Tomberg

75

26.02 Maret Sõmer
1.03 Erika Tammpere
7.04. Malle-Maria Sild
29.10 Lea Pedak

70

12.02 Mari Parbo

65

29.03 Ene Pars
22.04 Helgi Polli

60

24.02 Signe Kivi
12.05 Heli Kelt
16.11 Elna Kaasik

55

31.05 Kersti Villand

40

30.07 Liisa Kallam
29.09 Keret Altpere

EI VÕTA RUUMI

Eesti Tekstiilikunstnike Liidu 2017 aastanäitusele EI VÕTA RUUMI on oodatud minitekstiilid! Rahvusvahelise reglemendi järgi on need teosed, mille ükski mõõt ei ületa 20cm. Plaan on näituse avamisel erilisel tunnustada kõige miniatuursemat minitekstiili ning kõige üllatavama idee, erilise materjalikasutusega või tehnikaga näitusetööd.

Näituse toimumise koht on veel kinnitamata aga kirglikud otsingud käivad. See peab olema tavapärasest ilmekam interjööor hea valgustusega, võimalusel ka sobiva inventariga. Kes oskab mõnda sobivat paika pakkuda - ettepanekud on teretulnud! Näituse toimumise ajaks on planeeritud aasta viimane kvartal, seega mitte varem kui oktoobris. Täpsem info kohe, kui koht ning aeg paika saavad.

Luubid, prillid, suurendusklaasid appi ja tegutsema!

Näitust korraldab ETeKL juhatus

Eesti Tekstiilikunstnike Liidu 2018 aastanäituse teema on KOLM: värvi/põlvkonda/Eestit

Alles tähistasime tekstiilikunsti sajandit, nüüd oleme järgmise tõsise juubeli eel. Kuidas oma teos(t)esse neid seoseid osatakse ja tahetakse siduda on väga põnev. Tööde arv, suurus ja tehnika ei ole piiratud, eelkõige on oodatud uuemad ja teemaga KOLM haakuvad tööd. Kuidas mõtestada väärikat juubilari Eestit läbi kolme värvi, põlvkonna ning erinevate ajalooliste perioodide? Milline on nende tähendus igaühe ja üldsuse jaoks? Näitusel näeme!

Uhke tähtpäeva puhul on plaan näitust KOLM viia võimalikult erinevatesse näitusepaikadesse üle Eesti. Praeguseks on esimesena kindlalt paigas Haapsalu Linnagalerii südasuvine aeg – 2018. juulis. Läbirääkimised käivad Eesti saatkonnaga Soomes – kultuurinõunik otsib meile sobivaid näituseruume. Täpsem info võimalike näituseaegade ja -paikade kohta kohe, kui need selguvad.

Näitust korraldab ETeKL juhatus.

Marmoreerime tekstiile Heimtalis

Sel aastal tegutseme Heimtalis 11-13. augustini. Õpime kanga töötlemist enne marmoreerimist. Valmistame värvivannid. Katsetame kujundusvõtteid mitmel materjalil. Tehnika võimalusi tutvustavad katselendurid **Kadi Pajupuu ja Marilyn Piirsalu**. (Loodetavasti liitub ka oskaja **Elen Aasamäe**)

Valmistame kollektsiooni kangastest. Arutame, milliseid tooteid marmoreeritud kangastest võiks valmistada ja kuidas need sobiksid Heimtali rahvamaja käsitööpoe konteksti. Anu Raud pakkus, et osalejad võiksid kavandada Rahvamaja lavaeesriide kavandeid.

Õpitoa tasu 30 €/inimene, lisandub ööbimise ja söögitasud.

Registreeri end suveaktsioonile Kaire Tali meilil kaire.tali@gmail.com

Eesti Tekstiilikunstnike Liidu üldkoosoleku protokoll 10.03.17

Koosolek toimus 10. märtsil 2017. a Tallinna Rahvaülikooli ruumides algusega kell 18. Koosolekul osales 50 erialaliidu liiget, neist 34 volitustega. Koosoleku juhatajaks valiti Sigrid Huik, protokolljaks Riste Laasberg. Häälte lugemiskomisjoni liikmeteks valiti Ene Pars ja Merike Roodla.

Üldkoosoleku päevakord:

1. Uue juhatuse valimistulemuse kinnitamine
 2. ETeKLi põhikirja muudatuste kinnitamine
 3. Majandusaasta 2016 aruande kinnitamine
 4. Tekstiili 3D printimisest ja ETNi konverentsist
 5. Suvisest workshopist Anu Raua juures
- Jooksvad küsimused

Koosoleku päevakord kinnitati täieliku konsensuse alusel.

Uue juhatuse valimistulemuse kinnitamine

Sigrid Huik nentis, et Eesti Tekstiilikunstnike Liidu viimane üldkoosolek, mis valis erialaliidule uue juhatuse, osutus juriidiliselt kehtetuks, sest korduskoosoleku korraldamise aja määramisel eksiti ühe päeva võrra. Ta tegi ettepaneku viia läbi kordushäälletamine. Riste Laasberg tegi ettepaneku hääletada veelkord ka teised küsimused, mis sellel koosolekul otsustati.

Eesti Tekstiilikunstnike Liidu juhatusse kandideerisid: Kaire Tali, Sigrid Huik, Aet Ollisaar, Kadi Pajupuu, Ainikki Eiskop, Aune Taamal ja Riste Laasberg. Seitsmest kandidaadist tuli valida viieliikmeline juhatus. Häälte tulemused jagunesid: Kaire Tali 50 häält; Kadi Pajupuu 50 häält; Aet Ollisaar 48 häält; Sigrid Huik 47 häält; Ainikki Eiskop 45 häält; Riste Laasberg 8 häält; Aune Taamal 4 häält.

Kadi Pajupuu ja Sigrid Huik tegid ettepaneku valida erialaliidu juhatajaks Kaire Tali.

Kaire Tali andis nõusoleku olla järgmisel valimisperioodil erialaliidu juhataja.

Koosolekul osalejad valisid Eesti Tekstiilikunstnike Liidu juhatajaks Kaire Tali täieliku konsensuse alusel. Juhatus: Kaire Tali, Sigrid Huik, Aet Ollisaar, Kadi Pajupuu, Ainikki Eiskop

ETeKLi põhikirja muudatuste kinnitamine

Sigrid Huik tutvustas veelkord eelmisel ekslikult vormistatud koosolekul otsustamisel olnud põhikirjamuudatusi:

Ettepanekud ETeKLi põhikirja muudatusteks

Järgnevatel punktide osas:

12.8

Praegu on: lahkuda ühingu või peatada oma liikmelisuse tema poolt soovitud ajaks.

Uus tekst:

avalduse alusel ühingu välja astuda või peatada oma liikmelisuse tema poolt soovitud ajaks. Otsuse teeb juhatus.

15

Tühistada punkt 15, kuna ühing ei anna välja liikmekarte.

Ülejäänud punktide puhul muutuvad järjekorranumbrid, kuna nr 15 kaob vahelt ära.

22.7

Praegu on:

Juhatus esitab üldkoosolekule hiljemalt 31. märtsiks eelmise majandusaasta aruande

Uus tekst punkt muutub 21.7

Pärast majandusaasta lõppu koostab juhatus majandusaasta aruande raamatupidamise seaduses sätestatud korras.

26.1

Praegu on:

ühingu majandustegevust kontrollib revisjonikomisjon

Uus tekst, punkt muutub 25.1

Üldkoosolek teostab järelevalvet teiste organite tegevuse üle. Selle ülesande täitmiseks võib üldkoosolek määrata revisjoni.

Üldkoosolek kinnitas eelnimetatud põhikirja muudatused täieliku konsensuse alusel.

Majandusaasta 2016 aruande kinnitamine

Sigrid Huik tutvustas erialaliidu liikmetele 2016. aasta majandusaasta aruannet, mille digitaalse dokumentatsiooniga oli liikmetel ka võimalik eelnevalt tutvuda.

Eesti Tekstiilikunstnike Liidu üldkoosolek kinnitas 2016. majandusaasta aruande täieliku konsensuse alusel.

Tekstiili 3D printimisest ja ETNi konverentsist

Kadi Pajupuu tegi ettekande 3D printimisest naturaalse lõngaga, mis tema idee põhjal ning väga hea tehnilise tiimi abil ürituse *Technohack* raames eelmisel aastal sünteesiti. Ta tutvustas ka materjalinäidiseid ja rääkis leiutise võimalikust tulevikust.

Sigrid Huik rääkis lühidalt European Textile Network võrgustiku 18. rahvusvahelisest konverentsist, mis toimub käesoleval aastal 12-19. septembril Rootsis Borasis. Seoses sellega, et konverentsile registreerimine pole veel alanud, vaid selgunud on üksnes programm, polnud palju lisada peale selle, et plaan on organiseerida Eestist konverentsi ühiskülustus.

Suvisest workshopist Anu Raua juures

Sigrid Huik tutvustas erialaliidu juhatuse plaani organiseerida 2017. aasta suvel taas juba traditsiooniks kujunenud töötuba Heimtalis Anu Raua juures. Kadi Pajupuu on lubanud õpetada marmortrükki kangale, kuupäevad ja muud üksikasjad täpsustatakse edaspidi.

Jooksvad küsimused

Eelmise koosoleku valimistulemuste kinnitamiseks hääletati uuesti tekstiilikunstnik Anneli Säre vastuvõtt erialaliidu liikmeks.

Koosolek hääletas Anneli Säre liikmeksvõtmise poolt täieliku konsensuse alusel.

Eelmise koosoleku valimistulemuste kinnitamiseks hääletati uuesti tekstiilikunstnik Katrin Pere soovivalt erialaliidu koosseisust lahkuda.

Koosolek hääletas Katrin Pere omal soovil erialaliidust lahkumise poolt:

Hääled jagunesid: 41 poolt/ 9 erapooletud/ 0 vastu

Vastavalt kunstnik Christel Alliku avaldusele hääletati tema soov erialaliidu koosseisust lahkuda seoses sellega, et autor tegeleb rohkem maalikunstiga.

Koosolek hääletas Katrin Pere omal soovil erialaliidust lahkumise poolt:

Hääled jagunesid: 32 poolt/ 18 erapooletud/ 0 vastu

Lõpetuseks informeeris Sigrid Huik erialaliidu liikmeid eriala aastapreemiate väljakuulutamise üritusest 17. märtsil 2017 kl 17 galeriis *Kunstiaken*.

Kaire Tali tutvustas esialgseid ühise näituse tegevuse plaane, mis 2018. aastal on seotud Eesti Vabariigi 100. aastapäevaga ning millest üks võimalus on teha ühishäitus Riias Eesti Seltsi majas ning võib-olla esitleda sama näitust ka mõnes näituseruumis Eestis (võimalusel taas Rahvusraamatukogus). Mõte on ka korraldada müüginäitus tööpealkirjaga *Kogunenud teosed*.

Sigrid Huik
koosoleku juhataja

Riste Laasberg
protokolljaks

Meeldetuletus – gobeläänitriennaal Moskvas!

2017/18 Moskva lähistel Tzaritsõnos toimuvale gobeläänitriennaalile „XXI sajandi verdüür“ saab näitusele pakutavatest töödest fotosid saata kuni oktoobri. Korraldajate saadetud (venekeelsed) osalemistingimused said hiljuti meilitsi laiali saadetud. Tõlgitud info oli ka eelmises KOI-s (lk 35). Oodatud on kõik, kes tegelevad klassikalise gobelääniga, ka üliõpilased. Tööd peavad olema valminud pärast 2014. aastat.

Palun andke teada, kes oktoobris toimuva žürii otsusel osalema on valitud. Plaan on tööde ühiseks sinna ja tagasi saatmiseks paluda meie Välisministeeriumi abi. Usutavasti on see ametlikku liini pidi ajades lüüskumise ja soodsam.

Eva Mustonen. Laulab

Vihmase Jõulu valssi

<http://www.ivokrustok.com/blog/category/original-songs/>

Eva Mustonen Tartu Kunstimajas

Sügaval kurgihooajal tasub sammud kasvuhoone asemel korra Tartusse sättida, sest Tartu Kunstimajas avatakse Eva Mustoneni isikunäitus „Teemantmaja“. Kuidas murda läbi enda ehitatud müüride? Kuidas leida tasakaalu endasse sulgumise ja ummisjalu jooksmise vahel? Kuidas nautida ebaselgust? Milles seisneb voodipesu triikimise fenomen? Aga klimbisupi?

Väljapanek miksib omavahel tekstiili ja mööblit, ehitamist ja heegeldamist, sekka veel õmblemist, tikkimist, kanamune, sõnu ja maali. Ning võibolla beseed.

Avamine 27. juulil kell 17.00 Tartu Kunstimaja suures saalis. Näitus jääb avatuks 20. augustini.

10. rahvusvaheline minitekstiilide

biennaal ETHNO 14 november 14 – 9 detsember, Galerii
ARKA, Vilnius

Biennaali teema on mõtestada rahvuslikkust, identiteeti ja traditsioone täna-
nases multikultuurses maailmas, mis pagulaskriisidest ja terrorismiohust
vaevatud. Käsitleda erinevate etnilise taustaga inimeste vahelisi kontakte,
kõnelda avameelselt sotsiaalsetest ja psühholoogilistest hirmudest, mis
nendest olukordadest tõusevad.

Aktsepteeritakse töid (kuni kolm tööd ühelt autorilt), mille suurus ei ületa
20x20x20cm.

Pildid töödest (trükitõlbulik resolutsioon), registreerimisleht (ETEKL meili-
listis), lühike CV ja saata enne 1. oktoobrit 2017

e-mail: zydreridulyte@hotmail.com

või postiga

Textile Exhibition, Art Gallery "Arka", Aušros Vartų str. 7, LT-01304 Vilnius,
Lithuania; e-mail: arka@ldsajunga.lt

Osalustasu on 35€. Trükitakse kataloog

EteKL

MTÜ Eesti Tekstiilikunstnike Liit

Koiliblikas nr 51

on Eesti Tekstiilikunstnike Liidu leht.

www.tekstiilikunst.ee

facebook – Eesti Tekstiilikunstnike Liit

Eesti Tekstiilikunstnike Liit

SWEDBANK

a/a EE332200 221013989379

Marta Tuulbergi gobelään.
TKK, juhendaja Aet Ollisaar

